

opusdei.org

Gezinnen, beleef de vreugde van het geloof

Toespraak van paus Franciscus tijdens de bedevaart op de Wereldgezinsdag ter gelegenheid van het Jaar van het Geloof. “Het is vandaag mogelijk in het gezin de vreugde van het geloof te beleven.”

1-11-2013

Geliefde gezinnen!

Goede avond en welkom in Rome!

(...)

Jullie hebben deze samenkomst de naam gegeven "Gezin, beleef de vreugde van het geloof!" Ik houd van deze titel. (...) En dus stellen we ons de vraag: hoe is het vandaag mogelijk in het gezin de vreugde van het geloof te beleven? Maar ik vraag jullie ook: Is het mogelijk of niet mogelijk deze vreugde te beleven?

1 In het evangelie volgens Mattheus is er een woord van Jezus dat ons tegemoet komt: "Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken" (Mt. 11, 28). Het leven is dikwijls vermoeiend en vele malen ook tragisch! (...) Maar wat in het leven het zwaarst weegt is dit: (...) het gebrek aan liefde. Geen glimlach krijgen, niet gehoord worden, het weegt. Sommige soorten stilte wegen soms ook in het gezin, tussen man en vrouw, tussen ouders en kinderen,

tussen broers en zussen. Zonder liefde wordt vermoeidheid zwaarder, ondraaglijk. Ik denk aan de eenzame bejaarden, aan de gezinnen die het moeilijk hebben omdat ze niet geholpen worden om steun te bieden aan wie in huis bijzondere aandacht en zorgen nodig heeft. "Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt" zegt Jezus.

Geliefde gezinnen, de Heer kent onze inspanningen: Hij kent ze! Hij kent de lasten van ons leven. Maar de Heer kent ook ons diepe verlangen de vreugde van de verkwikking te vinden! Herinner jullie het? Jezus heeft gezegd: "Opdat uw vreugde volkomen moge worden" (Joh. 15, 11). Jezus wil dat onze vreugde volkomen zou worden! Hij heeft het aan de apostelen gezegd en Hij herhaalt vandaag aan ons. Dit is dus het eerste dat ik vanavond met jullie wil delen, het is een woord van Jezus: Komt tot Mij, gezinnen van heel de

wereld – zegt Jezus – en ik zal jullie verkwikking schenken opdat jullie vreugde volkomen moge worden. En draag dit woord van Jezus mee naar huis, draag het in het hart, deel het in het gezin. Hij nodigt ons uit naar Hem te gaan om ons, om allen de vreugde te schenken.

2 Het tweede woord ontleen ik aan de huwelijksritus. Wie met het sacrament huwt zegt: “Ik beloof u trouw te blijven in goed en kwade dagen, in armoede en rijkdom, in ziekte en gezondheid. Ik wil u liefhebben en waarderen al de dagen van mijn leven”. De echtgenoten weten op dat ogenblik niet wat zal gebeuren, ze weten niet welke goede en welke kwade dagen hen wachten. Ze vertrekken, zoals Abraham, ze gaan op weg, samen. Dat is het huwelijk! Vertrekken en samen op weg gaan, hand in hand, zich toevertrouwend aan de grote hand van de Heer. Hand in hand, altijd,

voor heel het leven! Geen aandacht schenken aan de cultuur van het voorlopige die ons leven in stukken hakt.

Met dit vertrouwen op de trouw van God alles trotseren, zonder vrees, met verantwoordelijkheidszin. Christelijke echtgenoten zijn geen naïevelingen. Ze kennen de problemen en de gevaren van het leven. Maar ze zijn niet bang hun verantwoordelijkheid tegenover God en tegenover de samenleving op te nemen. Zonder te vluchten, zonder zich af te zonderen, zonder de zending te verloochenen een gezin te stichten en kinderen het leven te schenken. (...) Zeker, dit is moeilijk. Men heeft de genade nodig, de genade die het sacrament schenkt. (...). En de genade is er niet om het leven te versieren. Ze is er om ons sterk te maken in het leven, om ons moedig te maken, om verder te kunnen gaan! (...) Christenen huwen

met het sacrament omdat ze bewustzijn dat ze er nood aan hebben! Ze hebben er nood aan om met elkaar verbonden te blijven en de opdracht van het ouderschap op te nemen. "In goed een kwade dagen, in ziekte en gezondheid". (...) ze hebben er nood aan voor de lange reis die ze samen moeten maken (...) Ze hebben nood aan de hulp van Jezus om met vertrouwen samen op weg te gaan, om elkaar elke dag te aanvaarden en elkaar dagelijks vergiffenis te schenken! En dat is belangrijk! In de gezinnen elkaar vergiffenis schenken, we hebben immers allen onze tekorten, allemaal! Soms doen we dingen die niet goed zijn en die de andere pijn doen. De moed hebben excuus te vragen, wanneer we ons in het gezin vergissen....

Enkele weken geleden heb ik, op dit plein, gezegd dat men, om een gezin te laten leven, drie woorden moet

gebruiken. Ik wil dit herhalen. Drie woorden: pardon, dankjewel, excuseer. Drie sleutelwoorden! Vragen we toelating om niet opdringerig te zijn in het gezin. “Mag ik dit doen? Heb je graag dat ik zo doe? Met de taal van het toelating vragen. Zeggen we dankjewel, dankjewel uit liefde! Zeg me, hoe dikwijls zeg je op een dag dankjewel aan je vrouw en jij aan je man? Hoeveel dagen gaan voorbij zonder dat dankjewel gezegd wordt! En als laatste: excuseer. Allen vergissen we ons. Soms voelt iemand zich gekrenkt in het gezin en in het huwelijk. Soms – zo zeg ik dat – vliegen er schotels, worden harde woorden gesproken. Maar luister naar deze raad: nooit een dag eindigen zonder vrede te sluiten. In het gezin sluit men elke dag vrede! Excuseer me, ziezo, en men begint opnieuw. Pardon, dankjewel, excuseer! (...)

In de loop van een leven beleeft een gezin veel mooie momenten: de rust, de maaltijd samen, een uitstap naar het park of naar de buiten, bezoek aan de grootouders, het bezoek aan een zieke... Maar als de liefde ontbreekt, ontbreekt de vreugde, ontbreekt het feest. En het is Jezus die ons altijd de liefde schenkt: Hij is de onuitputtelijke bron. In het Sacrament geeft Hij ons zijn Woord en zijn Brood, zijn Brood ten leven, opdat onze vreugde volkomen wordt.

3 Om te eindigen, hier voor jullie staat de icoon van de *Opdracht van Jezus in de Tempel*. Het is werkelijk een mooie en belangrijke icoon. Laten we ernaar kijken en laten we ons door deze uitbeelding helpen. Zoals jullie allen, hebben ook de personages van dit gebeuren hun weg. Maria en Jozef zijn op weg gegaan, pelgrims in Jeruzalem, gehoorzaam aan de Wet van de Heer. Ook de oude Simeon en de profetes

Hanna, komen, ook al zijn ze bejaard, naar de tempel gedreven door de Heilige Geest. De uitbeelding toont ons de vervlechting van drie generaties (...). Simeon houdt het kind Jezus, waarin hij de Messias erkent, in zijn armen. Hanna wordt afgebeeld met het gebaar van lofprijzing aan God en van verkondiging van de verlossing aan wie de redding van Israël verwachtte. Deze twee bejaarden vertegenwoordigen het geloof als geheugen. En ik vraag jullie: “Luisteren jullie naar de grootouders? Openen jullie het hart voor het geheugen dat de grootouders ons schenken? De grootouders zijn de wijsheid van het gezin, ze zijn de wijsheid van een volk. En een volk dat niet luistert naar de grootouders, is een volk dat sterft! Luisteren naar de grootouders! Maria en Jozef zijn het gezin dat geheiligd wordt door de aanwezigheid van Jezus, de

vervulling van alle beloften. Elk gezin, zoals dat van Nazareth, maakt deel uit van de geschiedenis van een volk en kan niet bestaan zonder de voorgaande generaties. Daarom zijn hier vandaag ook de grootouders en de kinderen. De kinderen leren van de grootouders, de vorige generatie.

Geliefde gezinnen, ook jullie zijn deel van Gods volk. Gaat de weg in vreugde samen met dit volk. Blijft steeds verbonden met Jezus. Brengt Hem, door jullie getuigenis, aan alle mensen. Ik dank jullie voor jullie komst. Laten we samen deze woorden van de heilige Petrus tot de onze maken, dat ze ons kracht geven en dat ze onze kracht zullen geven op moeilijke ogenblikken: "Heer, naar wie zouden we gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven" (Joh. 6, 68).

Beleef, met de genade van Christus, de vreugde van het geloof! De Heer

zegene jullie, en Maria, onze Moeder,
behoede en vergezelle jullie.
Dankjewel!

Vertaling RKDocumenten.nl

vatican.va // rkdocumenten.nl

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl/
article/gezinnen-beleef-de-vreugde-van-
het-geloof/](https://opusdei.org/nl/article/gezinnen-beleef-de-vreugde-van-het-geloof/) (18-3-2026)